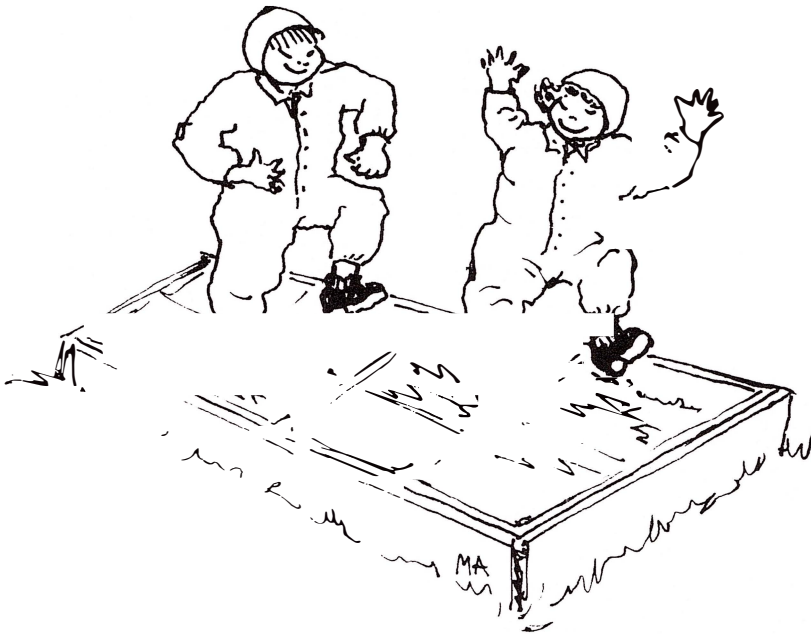

Lådigsläk

Då i va litn add i jänn läkkamrat så jättät Stig. Vir vaum läjk gammblär, å vir boddum brevi verodrär. Jämmt vaum vir i-lag, å vir ittätum jämmt upp nåntingg tä djärå. Älldär va ä långgsammt.

Vir boddum i jänn litn by så jättär Kulärär. Da bor i nu, o. Nässtan ållär va släkt, å man kunn köjt i gardum yvyrållt, ur såmm ållst. Ållär va så snållär å tykkt umm krippär.

Då ä vårt lådin brukät ä finnas nå i varända gard så kålläs fö driv-bännk. Ä va såmm jätt väkkest-åjs, fasst mytji minndär. Dämm djärd i årdningg såmä stur låda åv nå bräd, sä mukät dämm uti jord å djödät minn åsstdrit. Å så sätt dämm fred uti jordn. Ä kunn va sallat, å kål, å gurk, å rädisor, å ållt möjli. Sä lagd dämm

yvyr gammäl fönstär. Umm glasä va bårrt, spennät dämm yvyr nå så jättät "celluloid". Ä va nå blannkt å genum-stjinli särrtäs plasst, å då vårrt ä varmt å gått da unndär så pläntor väkksät fort å bra. Presiss släkså i väkkstäjsi vir å m nu fö tidn.

Jänn kvälld kum i ijug släkså ä ädd veri i går. Stig å i vaum åjt å läkätum såmm vanli, em nässt mi . Vir älldum til främåni stugun, alldeläs ata donda driv-bänt-jim, å bässt ä va snyvlät i å tramppät båti jätt släjkt fönstär så celluloidn sprakk. Ä vårrt alldeläs såmä stjännna, släkkså då man tramppär sunnd äjns upå jänn vatulok. Ur fint ä vårt!! Ur spennande ä va!! Å ä fanns ju månng släjkä små rutor..... Ä vårt så roli så i tog je rut til – å je til – å je til. Sä säjd i a Stig: "Upp du o, veti!" "Nääj" säjd an då, "vir få'm innt djärå son". "Jo då", säjd i, "djär ä du Stig, i luvär di, i". Så då djärd ann sumules.

Son älldum vir å dässt åll rutor add feri sunnd. Sä lurät i Stig att vir sulldum go emat a onum o, upi Ållgard, å uppa. Vir djärdum so, å ä va ljotroli. Inggän såg våss. Sä köjtätum vir båti nästa gard, båti Bondgard. Männ då addum vir utur. Da sät ä jämmt nånn inåminn tjöks-fönstri, å bässt ä va kam Bond Anders åjt å galät:"Vänd älld ir å minn, idär föbasskade ljotinggär!"

Stig å i sättum åv emat, fortäst vir duvdum, an båti Ållgard å i emat a mon å fadä. Roliga va slut.

Då fad fikk är vänd vir addum gart vårt an föstås jälålk, å i fikk mi jänn tässk i rovän. Ä fikk säkärliken Stig o, fö modär i Stig va rasnd strängg. Å männ fad fikk lågå driv-bännkär i tre gardum.

Män ä va ä värt – so roli va ä tä läk att vir uppätum upå tjölå vatulokär. Ä va så roli så i kum ijug å än i dag.

Margit Andersson